

PREMIJERA Boccacciov "Dekameron" u režiji i obradi Gorana Golovka

Dvorište Vile Dalmacije uz more i borove sjedinilo je prirodu i ljude u jedno u predstavi "Dekameron" na 52. splitskom ljetu

ZAHVALNOST

Uigran i skladan tim splitskih glumaca

Torjanac, koji je pravi "vjertuož" s "judicijom" renesansnih prevaranata koji vješto koriste mane svojih suvremenika kako bi napunili svoj tobolac, **duguje zahvalnost splitskim glumcima koji su mu uistinu pružili sve kako bi ostvario svoju zahtjevnu ulogu.** Ilja Zovko, Nikola Ivošević, Nenad Srdelić uigran su i skladan tim, a od mladih svakako mnogo očekujemo; zasad spomenimo obećavajuću Lanu Barić koja je imala najzahvalniju ulogu. (žc)

Bilo je smijeha, stida

Redatelj je čednost suočio s okorjelim glumačkom rutinom profesionalaca

ŽELIMIR CIGLAR

Privučen vrućim najavama svakovrsnih figura veneris u prvoj dramskoj premijeri 52. splitskog ljeta, požalio sam što u kazalištu nema daljinskog upravljača, pa da preotam dosadne dijelove, a one poučnije usporim i pozornije promotrim u svrhu edukacije, po uobičajenoj navadi gledanja pornića. No, daljinski uopće nije bio potreban, jer je Goran Golovko, upri-

zivši Boccacciov "Dekameron", tematizirao ljudsko licemjerje koje u apokaliptična vremena još snažnije dolazi do izražaja, a ne razvratnu erotičnost i seksualnost. Zajedno s dramaturgom Ivanom Biloš tekst je izvrsno organizirao oko središnjeg lika, fra Alberta, kojeg upravo dijabolično glumi Marko Torjanac.

Igra kontrastima

Redateljski Golovko se poigrao kontrastima. Kako svjedoči Marin Gozze, scenograf, pastoralno dvorište s borovima uz more Vile Dalmacije suočio je s mnogim posteljama, stolovima i tek diskretnim elementima interijera. Izvrs-

nog je suradnika našao u majstoru svjetla Zoranu Mihanoviću. Živahnu ekstatičnost, osobito ženskog dijela ansambla, suočio je Golovko s povorkom koja u nekoliko navrata prohod-

Privučen vrućim najavama svakovrsnih figura veneris, požalih što u kazalištu nema daljinskog upravljača

scenom noseći trupla preminulih od kuge.

No, ipak je presudan kontrast koji je oblikovao suočavanje poletaraca s glu-

mačke akademije sa zrelim glumcima HNK Split. Njihova čednost, jednostavnost i vjera u kazalište trošila se tijekom predstave u nemilosrdnom sudaru s okorjelim profesionalcima kao što su Arijana Čulina i osobito Nives Ivanković. Poput slikara koji na paleti znački miješa tople i hladne boje u jedan oblik, Golovko je mlade obogatio profesionalnim iskustvom, a zrelije je (nas u gledalištu i vas na sceni) podsjetio što su (smo) bili i što bi(smo) još uvijek mogli postati, kad bi(smo) samo htjeli. Iako je posrijedi nesumnjivo komedija, smijeh je bio povremen i jezovit u publici, a bilo je i stida jer umjesto

da je redatelj otkrivao bedra i prsa glumicama, Golovko je otkrivao mane, slabosti i dvoličnosti svoga puka, ne štedeći ni sebe sama.

Odlični suradnici

Okupio je izvrsne suradnike: Marija Žarak ponovo je dala maha svom stvaralačkom geniju uistinu zanosno odjenuvši u renesansu glumce; darovita Paola Dražić Zekić jedva se suspregnula da osim ambijentalne renesansne glazbe ode i korak dalje, a Zaga Živković kao koreografkinja uistinu je ukusno, a opet poučno pokazala kakve sve vratolomije mogu dva ljudska tijela kad skladno surađuju...